AFGØRELSER

RÅDETS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE (EU) 2020/647

af 11. maj 2020

om tilladelse til Den Italienske Republik til at anvende en særlig foranstaltning, der fraviger artikel 285 i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem ([1]), særlig artikel 395, stk. 1, første afsnit,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I henhold til artikel 285, stk. 1, i direktiv 2006/112/EF kan de medlemsstater, som ikke har benyttet den i artikel 14 i Rådets direktiv 67/228/EØF ([2]) omhandlede mulighed, indrømme momsfritagelse til afgiftspligtige personer, hvis årlige omsætning højst er lig med 5 000 EUR eller modværdien heraf i national valuta.

(2) Ved Rådets beslutning 2008/737/EF ([3]) blev Italien bemyndiget til at anvende en særlig foranstaltning, der fraviger artikel 285 i direktiv 2006/112/EF (»fravigelsesforanstaltningen«), til at indrømme momsfritagelse til afgiftspligtige personer, hvis årlige omsætning højst var lig med 30 000 EUR. Fravigelsesforanstaltningen blev tilladt indtil den 31. december 2010.

(3) Ved Rådets gennemførelsesafgørelse 2010/688/EU ([4]) fik Italien tilladelse til fortsat at anvende fravigelsesforanstaltningen indtil den 31. december 2013.

(4) Ved Rådets gennemførelsesafgørelse 2013/678/EU ([5]) fik Italien tilladelse til fortsat at anvende fravigelsesforanstaltningen indtil den 31. december 2016. Tærsklen for den årlige omsætning blev hævet til 65 000 EUR.

(5) Ved Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2016/1988 ([6]) blev gyldigheden af tilladelsen til at anvende fravigelsesforanstaltningen forlænget til den 31. december 2019 eller til datoen for ikrafttrædelsen af et direktiv om ændring af artikel 281-294 i direktiv 2006/112/EF om særordningen for små virksomheder, alt efter hvilken dato der kom først. Den 18. februar 2020 vedtog Rådet direktiv (EU) 2020/285 ([7]) om ændring af artikel 281-294 i direktiv 2006/112/EF for så vidt angår særordningen for små virksomheder.

([1]) EUT L 347 af 11.12.2006, s. 1.

([2]) Rådets andet direktiv 67/228/EØF af 11. april 1967 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter – Det fælles merværdiafgiftssystems struktur og de nærmere regler for dets anvendelse (EFT 71 af 14.4.1967, s. 1303/67).

([3]) Rådets beslutning 2008/737/EF af 15. september 2008 om bemyndigelse af Den Italienske Republik til at anvende en foranstaltning, der fraviger bestemmelserne i artikel 285 i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 249 af 18.9.2008, s. 13).

([4]) Rådets gennemførelsesafgørelse 2010/688/EU af 15. oktober 2010 om tilladelse til Den Italienske Republik til fortsat at anvende en særlig foranstaltning, der fraviger artikel 285 i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 294 af 12.11.2010, s. 12).

([5]) Rådets gennemførelsesafgørelse 2013/678/EU af 15. november 2013 om tilladelse til Den Italienske Republik til fortsat at anvende en særlig foranstaltning, der fraviger artikel 285 i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 316 af 27.11.2013, s. 35).

([6]) Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2016/1988 af 8. november 2016 om ændring af gennemførelsesafgørelse 2013/678/EU om tilladelse til Den Italienske Republik til fortsat at anvende en særlig foranstaltning, der fraviger artikel 285 i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 306 af 15.11.2016, s. 11).

([7]) Rådets direktiv (EU) 2020/285 af 18. februar 2020 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår særordningen for små virksomheder og forordning (EU) nr. 904/2010 for så vidt angår administrativt samarbejde og udveksling af oplysninger med henblik på at overvåge, om særordningen for små virksomheder anvendes korrekt (EUT L 62 af 2.3.2020, s. 13).

(6) Ved brev registreret i Kommissionen den 26. juli 2019 anmodede Italien om tilladelse til at fortsætte med at anvende fravigelsesforanstaltningen efter den 31. december 2019 samt om at hæve tærsklen og øge anvendelsesområdet for undtagelsen.

(7) Ved brev af 20. september 2019 underrettede Kommissionen i henhold til artikel 395, stk. 2, andet afsnit, i direktiv 2006/112/EF de øvrige medlemsstater om Italiens anmodning. Kommissionen meddelte ved brev af 23. september 2019 Italien, at den rådede over alle de nødvendige oplysninger for at kunne vurdere anmodningen.

(8) Ved brev registreret i Kommissionen den 5. december 2019 ændrede Italien sin anmodning, hvorefter den alene anmodede om tilladelse til fortsat at anvende fravigelsesforanstaltningen indtil den 31. december 2024.

(9) Ved brev af 10. december 2019 underrettede Kommissionen i henhold til artikel 395, stk. 2, andet afsnit, i direktiv 2006/112/EF de øvrige medlemsstater om Italiens ændrede anmodning. Kommissionen meddelte ved brev af 11. december 2019 Italien, at den rådede over alle de nødvendige oplysninger for at kunne vurdere den ændrede anmodning.

(10) Ifølge oplysningerne fra Italien er begrundelserne for fravigelsesforanstaltningen stort set uændrede. Fravigelsesforanstaltningen reducerer den administrative byrde og efterlevelsesomkostningerne for både små virksomheder og skattemyndighederne og bidrager derfor til at forenkle momsopkrævningen.

(11) Fravigelsesforanstaltningen er og vil fortsat være frivillig for afgiftspligtige personer. Afgiftspligtige personer vil stadig kunne vælge den almindelige momsordning i henhold til artikel 290 i direktiv 2006/112/EF.

(12) Ifølge de af Italien indgivne oplysninger vil fravigelsesforanstaltningen kun have en ubetydelig indvirkning på Italiens samlede afgiftsprovenu, der opkræves ved det endelige forbrug.

(13) Fravigelsesforanstaltningen vil ikke påvirke Unionens egne indtægter hidrørende fra moms negativt, idet Italien vil foretage en kompensationsberegning som omhandlet i artikel 6 i Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 1553/89 ([8]).

(14) I betragtning af fravigelsesforanstaltningens mulige positive virkning med hensyn til at mindske den administrative byrde og efterlevelsesomkostningerne for små virksomheder og skattemyndighederne, og eftersom der ikke vil være nogen indvirkning af betydning på de samlede momsindtægter, bør Italien gives tilladelse til at anvende fravigelsesforanstaltningen i endnu en periode.

(15) Tilladelsen til at anvende fravigelsesforanstaltningen bør være tidsbegrænset. Tidsbegrænsningen bør være tilstrækkelig til, at tærsklens effektivitet og hensigtsmæssighed kan vurderes. Endvidere fastsættes det i direktiv (EU) 2020/285, at medlemsstaterne senest den 31. december 2024 skal vedtage og offentliggøre de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme nævnte direktivs artikel 1, og anvende disse love og bestemmelser fra den 1. januar 2025. Der bør derfor gives Italien tilladelse til at anvende fravigelsesforanstaltningen indtil den 31. december 2024.

(16) Med henblik på at sikre, at de mål, der forfølges med fravigelsesforanstaltningen, nås, og at anvendelsen af fravigelsesforanstaltningen ikke skaber retsusikkerhed med hensyn til den indeværende afgiftsperiode, bør denne afgørelse finde anvendelse fra den 1. januar 2020 —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Som en undtagelse fra artikel 285 i direktiv 2006/112/EF gives Italien tilladelse til at momsfritage afgiftspligtige personer, hvis årlige omsætning højst er lig med 65 000 EUR.

Italien kan øge denne tærskel for at fastholde fritagelsens værdi i faste priser.

([8]) Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 1553/89 af 29. maj 1989 om den endelige ordning for ensartet opkrævning af egne indtægter hidrørende fra merværdiafgiften (EFT L 155 af 7.6.1989, s. 9).

Artikel 2

Denne afgørelse finder anvendelse fra den 1. januar 2020 til den 31. december 2024.

Artikel 3

Denne afgørelse er rettet til Den Italienske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. maj 2020.

På Rådets vegne
G. GRLIĆ RADMAN
Formand